

LLINDA

Ha arribat ja la nostra Festa Major, que sembla tament posada per a reposar de les feixugues feines estiuenques, les més feixugues de tot l'any, puix, per bé que en aquesta temporada no tenim encara el vi novell als nostres cellers, en canvi els graners són curulls del blat que ha de servir per a elaborar el pa de tot l'any, i ningú em negarà que són un bon xic més pesades les feines del segar i el batre que les de la recol·lecció i premsa de raïm.

Per altra banda, en cap altra temporada de l'any podríem obsequiar tan bé als forasters que es dignen concórrer a la nostra Festa, puix, durant aquests dies, els hi podem oferir una cosa ben nostra: la nostra fruita, arreu tan estimada, i principalment els nostres préssecs que, amb sa pell molsuda i son color vermell-rosat ens recorden les carones dels nostres infants riolers i plens de salut, i els nostres melons i síndries que amb son dolç néstar ens ajuden a soportar els calors propis del temps.

Per aixó, des d'aquest Llibre convidem a tots el forasters; que vinguin a saborejar les nostres fruites i el nostre vi (vell) i a gaudir dels nombrosos festeigs que enguany, com sempre, organitzen les societats de la nostra vila.

No podem, però, deixar de confessar, molt a pesar nostre, que el present Llibre — l'única ma-

nifestació netament cultural de la nostra Festa— resulta un bon xic migrat i això, ultra la lleu crisi econòmica que es deixi sentir entre nosaltres, es degut al buit que troba sempre entre un bon sector de la nostra població, tot allò que té un caire cultural. Que ho digui, sinó, el nostre Emporion que no té pas una vida massa exuberant; l'Ateneu Montgrí amb els seus cursets (gratuïts) de Gramàtica Catalana, tan poc concorreguts; les bones companyies de teatre (no vodeviles) que tot sovint ens visiten i s'en tornen amb les mans buides i que ho diguin finalment els pocs intel·lectuals de la nostra vila, que han trobat sempre un ambient tan poc favorable per a desenrotllar les seves activitats.

Es que el nostre poble, en general, és superficial i frívol i es troba incapaç d'apreciar i comprendre la vida de l'esperit, vida plena d'encants i d'un goig mai somniat per qui no l'ha viscuda. I, per a rebutjar les meves afirmacions, no em digueu que el nostre poble és altament polític, ja que, moltíssimes vegades, allò que hom anomena política, no és més que un escarni de la mateixa, encaminada només a satisfer les més baixes passions.

Ho veieu per què en el nostre Llibre s'en ressent i surt cada any més migrat?

Esperem que la gent de seny sabrà sobreposar-se a aquesta onada de superficialitat que ens amenaça; i un altre any, si a Déu plau, podrem presentar un Llibre al menys parió dels primerament publicats.

JOAN BOSCH